

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' מטיט מסעי | גיליון 32 | שנה ב'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מוארו של החל נובע

דפי גמרא זרוקים ברחוב יפו

בשהיצה"ר מתפלל ולומד בביהמ"נ | אם אתה כבר מתפלל תחשוב על המילים | המשמעות והכוח של המחשבה | הטעם שהתורה פירטה את המ"ח מסעות

ממשיך את עצמך בו ברגע לקדושה.

והדברים נלמדים בפרשנותו כפי שלמדנו הרבנים בחי' "ועוד יש בזה תועלת אחרת להודיענו כי הכל לפי הכונה, ומטעם זה נמנו המסעות בשמותם להורות שהכל תלוי כפי מחשבתם של ישראל בהקב"ה, כשהיו זכאים ועושים רצון השם והיו נוסעים במחשבתם באותן המסעות ממחשבה רעה לטובה היתה מדת רחמים שעליהם מרחמת ומגינה עליהם, ולכן ויחנו בהר שפר ויחנו במתקה. וכשהיו חוטאים ונוסעים ממחשבה טובה לרעה היתה מדת הדין שעמהם מתוחה כנגדם להענישם, ולכן ויחנו בחרדה ויחנו בדפקה ויחנו במרה. ועל זה אמרו בירושלמי כשהיו מתלוננים ישראל במסעות היו השומרים סובבים במחנה מפחד בלילות, בארו לנו בזה כי כשהיו מתלוננים במסעות ומסיעים מחשבתם ומשנים אותה, היו המדות ההולכות עמהם יומם ולילה פועלות בהם הן לטוב הן לרע הכל כפי מחשבתם, וזהו שאמר (שיר ג) מפחד בלילות, כלומר שהיו ישראל מתפחדים ממדת הדין."

כל החיים אנחנו במסע, מסע ארוך מפותל, הבחירה היא בידינו איך יראה מסע החיים, ואיך? על ידי המחשבה, כשנחשוב טוב, מחשבות קדושות אנחנו מגבירים את מידת החסד כדברי הרבנים בחי' ואם חלילה להיפך זה מגביר את מידת הדין.

יה"ר שנזכה לחשוב טוב ולהגביר את המחשבות הקדושות בכל מקום ורגע, לחשוב רק בתורה ועובדת ה' ומחשבות של עבודת ה', וכך נזכה להגביר החסד והרחמים ונזכה לכל טוב, אמן.

לכוון היטב בתיבות התפלה, ולא להכניס למוח שום מחשבה זרה בשעת התפלה."

המחשבה היא המציאות שאנחנו נמצאים בו, המחשבה והכוונה היא לא חלק שולי או נפרד, זה היסוד והבסיס ועליה סובבת כל העבודה, לחשוב מחשבות קדושות, לכוון בלימוד והתפילה, או בכל דבר בעבודת ה' שעושים. וזה גמ' מפורשת בהוריות (יב). "מאן דבעי למיפק [לאורחא] ובעי למידע אי חזר ואתי לביתא אי לא ניקום בביתא דחברא אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לביתא ולא מלתא היא דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה"

אומר רש"י במקום "ולאו מילתא היא. דזימנא דאף על גב דלית ליה בבואה דבבואה דהדר אתי ואפ"י הכי לא ליעבד הכי דלמא לא חזי בבואה דבבואה חלשה דעתיה ומתערע מזליה ולא הדר אתי... דהיינו אפ"י שבאמת הוא אמור לחזור בשלום לביתו, אך כיוון שיטעה בסימן ויחשוב שהוא לא יחזור בשלום, אכן

אתה יכול להיות במקום נידה,
ברחוב סואן אבל המחשבה שלך
היא בתוך הביהמ"ד ושם אתה
באמת נמצא, מאידך, בחור יכול
לשבת מול הגמרא בישיבה, אך
המוח רחוק רחוק מאוד...

לא יחזור בשלום.

והדברים מבהילים עד היכן מגיע כוח המחשבה, המחשבה יכול לשנות דברים ולקבוע דברים במציאות, כל שכן אצל כל אחד בעבודת ה' הפרטית, המחשבה היא המדד העיקרי, למקד את המחשבה, המוח של יהודי היא הדבר הקדוש והעדין ביותר ששייך כשמכניסים בו מחשבות קדושות של תורה ועבודת ה', אין גבול למה שאפשר לזכות בה, לדבק את המחשבה בהשגות ודברים גבוהים ביותר. ומאידך חלילה אם מכניסים דברים שאינם כרצון ה' הפגם עצום ונורא רח"ל.

וכפי שהתחלנו העבודה של המחשבה היא בכל רגע נתון ובכל מצב שהוא, אתה כבר לומד, או כל דבר אחר בעבודת ה'? תמקד את המחשבה! תתמקד בדבר שאתה כבר עושה גם ככה. וכשנמצאים מחוץ לביהמ"ד תמשיך את המחשבה לתוך הקדושה, תחשוב בלימוד, תחשוב באהבת ה' ויראתו, ובכך אתה

החיים שלנו מורכבים משני חלקים, מחשבה ומעשה, המחשבה פועלת כל הזמן ללא הרף, אין מציאות שהמוח שובת לרגע מלחשוב, זה לא נראה תלוי בבחירתנו בכלל ואנחנו גם לא מייחסים לזה ערך מיוחד, חשבתי, אז מה? מאידך במעשה שם הכול תלוי בבחירתנו, ואת כל הערך והחשיבות אנחנו מייחסים למעשים, בעיני בשר רק מה שהצלחתי בפועל מה שעשיתי זה חשוב וזה נחשב.

אך האמת היא בדיוק להיפך, כל המשחק זה היכן המחשבה שלך, איפה מונח הראש שלך, כי איפה שאתה חושב שם אתה נמצא! אתה יכול להיות במקום נידה, ברחוב סואן אבל המחשבה שלך היא בתוך הביהמ"ד ושם אתה באמת נמצא, מאידך, בחור יכול לשבת מול הגמרא בישיבה, אך המוח רחוק רחוק מאוד...

בוודאי שצריך ומוכרחים להיות בביהמ"ד לא משנה היכן המוח יישוט, ה'תיבת נוח' היא ההצלה וההגנה היחידה, אבל כשאתה כבר נמצא בביהמ"ד, כשאתה כבר מתפלל, תכניס את המוח לפניך גם, תחשוב מה אתה אמר בפסוקי דזמרה, מה סברת הגמ', כמאמר הגמ' (קדושין ל:) 'אם פגע בך מנוול זה משכחו לביהמ"ד' ומה עושים כשהיצר נכנס גם לביהמ"ד? מושכים את המוח לתוך הלימוד ואז ניצולים מהיצה"ר.

וכדבריו הבהירים של רביה"ק "אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש, כי לפעמים הוא (הינו הבעל דבר) מתפלל מתוך האדם ואז האדם כמו בית הכנסת ואחד מתפלל בתוכו. וכן בלמוד לפעמים האדם הוא כמו בית המדרש ואחד לומד בתוכו. אך אף על פי כן לומד כזה טוב יותר מתפלל כזה..." (שיחות ה"ן קד')

וכל היסוד שדיברנו מונח במשפט שגילה רביה"ק (ליקו"מ תו' כ"א) 'כמו שאמר החכם: אלו ידעתי, הייתי', כי עקר האדם הוא השכל, ועל כן במקום שחושב השכל, שם כל האדם'. ובעניין זה שמעתי ממר"ר הרב וולבה זצ"ל: שאם יהודי נצרך ללכת חלילה ברחוב יפו, צריך הוא לדעת שעל הרצפה זרויים דפי גמרא, גם ברחוב יפו אתה יכול להיזכר באביי ורבא ולהמשיך את מוחך לדברים שבקדושה ולהניצל מכל המיית העולם הזה. 'משכחו לביהמ"ד' בכל מקום ומצב שאתה נמצא תמשיך את המחשבה לביהמ"ד, ובו ברגע אתה מתדבק בקדושה ונמצא באמת בביהמ"ד.

יסוד זה חיוני והכרחי בכל תחומי החיים, הן כשנמצאים ברחוב או במקום שלא עוסקים ברגע זה בתורה או תפילה, תיקח את המוח ותכוון אותו לטוב, תכניס אותו בלימוד או שאר מחשבות קדושות, ובו ברגע אתה נמצא בתוך הקדושה, אתה בתוך הלימוד. וגם כשכבר יושבים מול הגמ' או בתפילה תמקד את המחשבה שלך למה שאתה עושה. כפי שרבי שמשון בארסקי מפרש בספרו 'עצות המבוארות' (אות י') את כוונת רביה"ק (ליקו"מ ה') להכניס כל כוחו באותיות התפילה "צריך להתפלל בכל הכוחות, הינו שצריך להתאמץ ולהתחזק בכל הכוחות בריכוז המוח והלב

להתחדש ולהתחזק בכל רגע נתון בעבודת ה' ויראתו, בכל תחום שהוא.

קו' נכספה' רקו של בני הישיבות! 03.50.111.06

פרנס הגיליון

יעמוד על הברכה הרבנים הגאונים, העומדים לימינו בעזרה וסיוע בעצה ובמעש, בכל עת מצוא, יידינו וידיי כל בית ישראל, שבנדבת לבם הטוב לקחו לעצמם מקח טוב לזכות בזכויות האדירות של גיליון נכבד זה, והרימו תרומת ידם הנדיבה להוצאות המרובות

הרה"ח רבי אפרים קניי שליט"א
וניסו ונה"ח רבי משה קרמר שליט"א
ובני המשפחה

לזכרו של ראש משפחתם

הנאון החסיד רבי גדליהו אהרון קניי, ב"ר אהרן שדיי זצ"ל
מנחם חסיד בירסלב, ונקום שחל של תורה בעיר "צפת תובב"א
לרגל יום השנה ב"ב תמוז

יהא רעווא שבזכות זיכוי הרבים יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות, ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה, וזכותו הגדול של ראש משפחתם יעמוד להם למליץ יושר בזה ובבא, בגאולת עולמים במהרה אמן

פרנס הגיליון

יעמוד על הברכה יידינו הקיקים, ראשונים לכל דבר קדושה, שבנדבת לבם הטוב לקחו לעצמם מקח טוב לזכות בכל הזכויות האדירות של גיליון נכבד זה, והרימו תרומת ידם הנדיבה להוצאות המרובות

ה"ח משפחת צוקר הנכבדה
לזכרו של זקנם

הנאון החסיד רבי לוי יצחק ב"ר אברהם נח בנדר זצ"ל
לרגל יום השנה ב"ב תמוז

יהא רעווא שבזכות זיכוי הרבים יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות, ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה, וזכותו של זקנם יעמוד להם למליץ יושר בזה ובבא, בגאולת עולמים במהרה אמן

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

"הנס הלא צפוי"

נעוריהם... ותורנו ותלמדנו תמיד, שנזכה לידע איך להתנהג עם בנינו וזרעינו מקטנותם, איך לשמור ולמלט נפשם מן הכתות הרעות האלה, ולחנכם לטובה, שילכו בדרך הישר והאמת, בתמימות ובפשיטות כרצונך הטוב באמת... [לק"ת ח"א.צ.]

מילותיו הק' של רבי נתן שיצאו מלב מורתח והיו כ"כ אקטואליות בשבילו, עזרו לו להוציא את כל מה שהכביד והעיק עליו, דמעות רותחות זלגו מעיניו, ושפתיו זעקו מנהמת ליבו את מילות התפילה. וכשהוא סיים הוא הרגיש שמשהו בפנים השתחרר לו, הוא לא ידע מאין תבוא הישועה, אבל כל הלחץ והבלבול ירדו לו מהלב. השעה הייתה כבר מאוחרת והוא היה מותש מהנסיעות הארוכות, בע"ה מחר בבוקר אני יחשוב ביישוב הדעת מה אפשר לעשות, והשי"ת ייתן לי את העצה הנכונה הרבה לעצמו בחיוב, ראשו נשמת על המשענת של אחד מספסלי האוטובוס והוא שקע בשינה עמוקה...

השעה הייתה רבע לתשע בבוקר, נתי התיישב בחדר האוכל יחד עם חזקי ואבריימי לארוחת הבוקר... בחור צעיר מוועד א' קטע אותם באמצע ובישר לנתי שיש לו טלפון בחוץ, נתי קם במתח לעבר הטלפון, מעניין מה חדש עם מושי הרבה... על הקו היתה אמו שנשמעת מאושרת ומרוגשת ביחד, אל תשאל! מושי קם היום בבוקר וביקש ממני שאעזור לו להכין מזוודה, זהו זה 'החלטתי' שאני חוזר לישיבה הכריז בחגיגות... מה??? אני לא מאמין! איך זה קרה??? אני לא יודעת הישיבה אלא זאת המציאות!!! נתי המשיך קצת לפטפט עם אמו וסגר את השפופרת בחיוך כשליבו מתרונן משמחה, עכשיו היה ברור לו יותר מתמיד, שההשתדלות 'הכי טובה' ומועילה שיכולה להיות והכי כדאי להשקיע בה זה אך ורק התפילה והבקשה מהשי"ת...

"צריך להרגיל עצמו להתפלל על כל מה שיחסר לו בכל עת, הן פרנסה או בנים, או כשיש לו חולה ח"ו בביתו וצריך רפואה וכו', על כולם יהיה עיקר עצתו רק להתפלל לשי"ת, ויאמין בשי"ת שהוא טוב לכל, כמו שכתוב 'טוב ה' לכל'... היינו לכל הדברים, הן לרפואה הן לפרנסה הן לכל הדברים, כשמאמין כך, יהיה עיקר השתדלותו בתור קודש בריך הוא. ולא ירדוף אחר תחבולות רבות, כי רובם אינם מועילים כלום, ומעט דמעת המועילים, אינו יודע מהם, ואינו יכול למוצאם, אבל לקרוא להקב"ה זה טוב ומועיל לכל דבר שבעולם, וזה יכול למצוא תמיד כי הוא יתברך בנמצא תמיד..."

[לק"מ קמא יד.יא.]

סמוך לכותל, והתיישב מול האבנים הדוממות, מול האבנים שכלל ישראל כבר מאות בשנים שופך בהם את כל הצרות והקשיים שעוברים עליהם, ורצה להתחיל להתפלל, אבל הלב שלו לא נפתח, הוא ניסה לבקש ולדבר עם ה', אבל כמה שהוא ניסה הלב נשאר סתום וחתום... ליבו של נתי נשבר בקרבו, בשביל מה הוא עשה את כל הדרך הזו, כנראה שה' לא כ"כ מעוניין בתפילות שלי... הרבה לעצמו בעצב, ושרך את רגליו לכיוון היציאה.

מבטו נח לרגע על הדרך המובילה אל 'העיר העתיקה', ובשבירר שנייה הוא החליט לנסות 'בקבר דוד' אולי שם יפתח לו הלב, והוא יוכל סוף סוף להתפלל ולשפוך את ליבו לפני ה', הוא עלה במרץ את העלייה התלולה אך למרבה הצער הוא נתקל בדלת סגורה, אנשים בודדים שישבו על ספסלי האבן מבחוץ והתבודדו עם קונם הסבירו

הוא מצא כיסא סמוך לכותל,

והתיישב מול האבנים הדוממות,

ורצה להתחיל להתפלל, אבל

הלב שלו לא נפתח

לו שהציון נסגר כל יום (חוץ מליל שישי ומוצ"ש) למשך כשעתיים, ורק בשעה אחת זה יפתח שוב, בלית ברירה הוא ניגש לערימת הספרים ולקח את הספר הראשון שהוא ראה, התיישב באחת הפינות והתחיל לקרוא מתוכו כשהוא לא מאמין למראה עיניו, כמו משמים הספר נפתח 'בדיוק' במקום שכ"כ היה נוגע למצב בו נמצא אחיו הצעיר, ונראה היה שמישהו כתב את השורות במיוחד בשבילו. מילות התפילה זעקו בלהט את הסכנות העצומות האורבות לילדי ובחורי ישראל השוקדים על תלמודם, מכל מיני רעיונות של אינשי דלא מעלי הזוממים להוציאם מעולמה של תורה אל עברי פי פחת...

"ובכן תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותגן ותשמור ותציל את כל ילדי עמך בית ישראל, מכל 'הכתות הרעות' של החכמים להרע המתפשטים עתה בעולם... המתגברים בכל עת לחנך נערי בני ישראל בדרכיהם הרעים והמרים... להרחיקם מלימוד תורה שבעל פה ולבלות עיקר הזמן על לימוד חכמות חיצוניות..."

ה' א-לוקים אתה ידעת את כל זה, רחם עלינו ועל זרענו, ושמור והצל כל ילדי עמך בית ישראל מכל הכתות הרעות האלה, שלא יתפסו ברשתם בימי

היה זה בשעת הפסקת צהרים נתי הוריד את השפופרת באיטיות, ראשו היה כבד עליו והוא צעד ברגליים כושלות לכיוון הפנימייה, היי... נתי... מה קורה? הוא שמע קול קורא מאחוריו וראה את חיים צועד לעברו, ב"ה בסדר... הוא ענה בשפה רפה ונעמד על המקום ממתין בסבלנות שחיים ידובב אותו, קרה משהו?! את האמת שכן... אני כ"כ מבולבל ודואג, מושי אחי הצעיר עזב את הישיבה כבר לפני כמה ימים והוא בשום פנים ואופן לא מוכן לחזור לשם, הרבה פעמים הוא אמר דברים בסגנון דומה אבל תמיד זה היה רק בגדר דיבורים ותו לא, עכשיו זה נראה רציני מאוד. הוא אומר שהוא לא 'בנוי ללמוד' ואין לו סיכוי להצליח, והוא בטוח שאם הוא יצא מהישיבה וילמד איזה 'מקצוע' הוא יראה ברכה בעמלו ויהיה לו סיפוק ואושר,

אוי וויי... זה נשמע כ"כ נורא! החווה אחריו חיים בצער, תגיד? ניסיתם לדבר איתו? כמה שההורים שלי דיברו אתו, וגם אני ניסיתי לדבר איתו בטלפון, הוא לא מוכן לשמוע מילה. אני לא יודע למה אבל אני מרגיש שכל האחריות רובצת עלי... אני כ"כ לחוץ וטרוד מזה ולא יודע מה לעשות... משהו בתוכי אומר לי שאני צריך ללכת להתפלל עליו אבל אני לא מבין מה זה יכול לעזור, נו... אני ילך להתפלל 'ופתאום' הוא ישנה את דעתו... מצד שני אולי כדאי שאני אסע לבית ואנסה לשכנע אותו, או שבכלל כדאי שאני ילך לישיבה שלו וידבר עם אחד 'הרמ"ם' שיש לו השפעה עליו לראות אם יש איזו שהיא דרך לנסות להניא אותו מהחלטתו... הראש שלי פשוט 'מתפוצץ' תכלס! מה אני צריך לעשות עכשיו?!

חיים הקשיב לו בסבלנות וענה לו בהזדהות, תשמע! זה באמת מצב לא פשוט, וזה מאוד קשה ומבלבל, אבל אני חושב שהדבר 'הכי טוב' שאתה יכול לעשות זה דווקא 'הנקודה הראשונה' שהצעת, ואני יסביר למה אני מתכוון, רבנו הק' לימד אותנו שבכל קושי או בעיה שיש לנו, 'הדבר הראשון' שאנחנו צריכים לעשות ולהשקיע בו את כל הכוחות, זה הפנייה לבורא עולם, לשפוך את הלב ולבקש את כל מה שאנחנו צריכים, ואפילו אם יש כל מיני השתדלויות שצריכים לעשות, 'עיקר ההשתדלות' צריכה להיות בבקשה ותפילה להשי"ת... נתי משך בכתפיו, בתוך תוכו הוא ידע שחיים צודק, ולכן עם כל הבלבול והמחשבות המייאשות על כוחה של התפילה, הוא החליט בנחישות, תשמע חיים! שכנעת אותי, בע"ה אני עכשיו עוזב את כל הרעיונות ונוסע ל'כותל' להתפלל שהשי"ת יהפוך את ליבו של מושי, והוא יחזור לישיבה...

נתי ירד מהתחנה וצעד לכיוון הכותל, הרחבה קידמה את פניו ריקה ושוממת יחסית, חוץ מכמה יהודים שניסו זמן רב לארגן מניין ל'מעריב' לא היו כמעט אנשים ברחבה הגדולה, הוא מצא כיסא

בן תורה יקר!

הזדרזו להבטיח את מקומך במתחם המיוחד במחירים מוזלִים ומסובסדים!

מחיר מיוחד לנרשמים עד י' אב,

רק \$360!
לכרטיס אש"ל
(לִינה במתחם וסעודות
כיד המלך)
שימו לב!
המחיר המיוחד לנרשמים

עד יום שני י' אב
בשעה 12:00
בערב בלבד!
אח"כ יעלה המחיר \$390

סיום תשלום א' אלול
התקשר עכשיו
קו 'נכספה'

03.50.111.06
שלוחה 5,4,
(מענה אנושי)

בעז"ה יהיה ניתן להשיג גם השנה גם את שאר הסידורים במקווה וכו' במחירים מוזלִים ביותר במיוחד למתאכסני 'קריית בני הישיבות'

נפשי בשאלתי

ליכון ובירור ענינים בעבודת ה

שאלה:

שלום וברכה!

רציתי לשאול, אנחנו נמצאים בתקופת בין המצרים בה צריך להצטער ולהתאבל על החורבן. ידוע שבברסלב יש קשר מיוחד בין החורבן להעלמה השוררת על אורו של הצדיק. רציתי לדעת מה באמת השייכות ביניהם, ואיך האבלות גורמת לגלות את האור שנתכסה. תודה רבה!

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

שאלתך הכנה מהווה תיאור בהיר ומוחשי של החורבן, ששורשו ועניינו העלמת אור הצדיק.

בעולם נוצרה תפיסה שגויה כאילו דווקא "בברסלב יש קשר מיוחד בין החורבן להעלמה השוררת על אורו של הצדיק", וכאילו שייך להתאבל על החורבן ולבקש את בית המקדש מבלי לבקש את אור הצדיק.

אך באמת המציאות הפשוטה היא, **שרק האור הרוחני של הצדיקים שממשיכים את השכינה לארץ, הוא המעניק משמעות וכח השפעה לבית המקדש.**

הדברים ארוכים ומובאים בספרים. וכבר כתב הגר"א בפירושו לתיקוני זוהר (ת' נ"ח): "השכינה אין בניינה בעולם הזה אלא על ידי רוחיהון דצדיקא כמ"ש בפרשת תרומה קמ"ו ע"א וכו', ד"ושכנתי בתוכם" ר"ל בתוך בני ישראל, **דעיקר בניין הוא רוחיהון דצדיקא וקיימא ביהמ"ק בזה.** וכל תיקון השכינה הוא נשמתין דצדיקא בהאי עלמא, דהוא התפשטות רוחא דילה וכו".

והרחיב יותר בספר 'נפש החיים' בשער א', ונעתיק מקצת לשונו בפרק ד':

"כי הלא נבוכדנצר וטיטוס לא עשו במעשיהם שום קלקול כלל למעלה, כי לא להם חלק ושורש בעולמות העליונים שיהיו יכולים לנגוע שם כלל במעשיהם. רק שבחטאינו נתמעט ותש כביכול כח גבורה של מעלה, את מקדש ה' טמאו כביכול המקדש העליון. ועל ידי כן היה להם כח לנבוכדנצר וטיטוס להחריב המקדש של מטה המכוון נגד המקדש של מעלה. כמו שארז"ל (איכה רבתי) קמחא טחינא טחינת. הרי כי עוונותינו החריבו נווה מעלה עולמות עליונים הקדושים, והמה החריבו רק נווה מטה".

(והוסיף בהערה): "לואת הרי כי ודאי עיקר עניין הקודש והמקדש ושריית שכינתו ית' הוא האדם. שאם יתקדש עצמו כראוי בקיום המצוות כולן שהם תלוין גם כן בשורשן העליון בפרקי אברי השיעור קומה כביכול של כלל כל העולמות כולם, אז הוא עצמו המקדש ממש ובתוכו ה' ית"ש. כמ"ש (ירמיה ז') היכל ה' היכל ה' המה. וכמאמרם ז"ל: ושכנתי בתוכם, בתוכו לא נאמר אלא בתוכם כו'. וזה שארז"ל (כתובות ה' ע"א) גדולים מעשי צדיקים יותר ממעשה שמים וארץ דאילו במעשה שמים וארץ כתיב אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, ואלו במעשה צדיקים כתיב מקדש אדני כוננו ידיך. פתחו במעשי צדיקים וסיימו ראייתם ממקדש. **כי כן באמת שהצדיקים על ידי מעשיהם הרצויים לפניו יתברך, הן הם מקדש ה' ממש.** ויש לבאר על דרך זה הכתוב ועשו לי מקדש גו' ככל אשר אני מראה אותך וגו' וכן תעשו, ורז"ל דרשו (סנהדרין מ"ו) וכן תעשו לדורות. ולדרכינו י"ל ג"כ שר"ל **אל תחשבו שתכלית כוונתי הוא עשיית המקדש החיצוני, אלא תדעו שכל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמוז**

אינה אלא לקיום הבטחתו יתברך שמשיח בן דוד יתגלה וירעה וינהיג אותנו לעבודת השם. גם המושג 'אור הצדיק' אינו חדש. אולי בלי להבין אנחנו מזכירים בתפילותינו הרבות 'ועריכת נר לבן ישי משיחך'. וכך דוד המלך בתהלים מתפלל ומבקש, כתפילת עם ישראל בזמן החורבן (תהלים מ"ג, ג'): "שלח אורך ואמתך המה ינחוני, יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך". ופירש רש"י: **שלח אורך ואמתך. מלך המשיח שנדמה לאור** שנאמר (לקמן קל"ב) ערכתני נר למשיחי, ואליהו הנביא שהוא אמיתי נביא נאמן. ללא אור הצדיק לעולם לא נגיע. המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך.

לא הצלחנו לגעת בשאלה איך האבלות על החשכת אורו גורמת לו להתגלות. בוודאי יש דברים בגו, והגעגוע והתשוקה פועלים רבות ונצורות.

אך גם מבלי להשיג את עומק הדברים, ברור לכל שאם קיים מפתח יחיד לכלל המנעולים, וכלל לא מודעים לכך שיש מפתח ושהוא נעלם, אנחנו בבעיה חמורה שלעולם לא תיפתר.

אבלותנו על החשכת אורו מאפשרת להתחיל לחפש: "כי לפעמים יש שנחשך אצל אחד אור הצדיק, ואינו זוכה להבין ולראות אורו הגדול, ואף שהוא אצל הצדיק, אינו יכול לטעם ולהבין ולראות אורו הגדול של הצדיק, שעל ידו יוכל לבוא לתכלית הטוב"

(ליקוטי מוהר"ן י"ז)

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

קדושת הברהמ"ק, להסתכל על התכלית באמת

וּבְרָאשֵׁם שִׁבְתָּ שֶׁהוא מַעֵין עוֹלָם הַבָּא. שֵׁשֶׁם עֶקֶר הַבְּטוּל; וְכֵן יֵשׁ שְׁנַיִים בְּמָקוֹם - וְזֶה בְּחִינַת מַעֲלַת קִדְשֵׁת אֲרָץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי שֵׁם הַמָּקוֹם מְקַדֵּשׁ בְּיוֹתֵר וְיִכּוּלִין שֵׁם לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֶל אֹרֶן אֵין סוּף, וּלְהַמְשִׁיךְ אֱלָקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל עֲצָמוֹ עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁמְמַשִּׁיכִין בְּכָל פַּעַם מִקְרָשִׁימָה שֶׁל הַבְּטוּל הַנִּל. וְעַל־כֵּן בְּאֵמַת אֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: אֵין תּוֹרָה כְּתוּרַת אֲרָץ־יִשְׂרָאֵל. וְעֶקֶר קִדְשֵׁת אֲרָץ־יִשְׂרָאֵל הוּא בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שֵׁשֶׁם נִקְדַּת הָאָבֶן שְׁתִּיה, שֵׁשֶׁם יְכוּלִין לְהַתְבַּטֵּל אֶל אֹרֶן אֵין סוּף בְּתַכְלִית הַבְּטוּל.

(ליקוטי הלכות הל' מילה ה"ה אות יח ע"פ ליקו"מ תו' ס"ה).

עֶקֶר הָאֲבָלוֹת וְהַבְּנִיָּה שֶׁצָּרִיכִין לְכַבּוֹת בְּכָל יוֹם, בְּפִרְטָא בֵּין הַמַּצְרִים, עַל חֲרָבִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, הוּא עַל מַה שֶׁנִּתְרַחֲקָנוּ מֵאֲבִינוֹ שֶׁבְּשָׂמִים כְּלִיָּקָה, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִין לְבַטֵּל עֲצָמָנוּ אֵלִינוּ יִתְבָּרַךְ וּלְהַסְתַּכֵּל עַל הַתְּכַלִּית בְּאֵמַת, מַגִּדֵּל הַחֲרָבִין וְהַגְּלוּת; כִּי עֶקֶר הַבְּטוּל כְּרָאִי זֻכִּין בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהוּא גָּאוֹן גָּוָה, מִתְחַד עֲיָנֵינוּ, כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב "וְהָיָה עֵינִי וְלִבִּי שָׁם". כִּי בְּעֵינֵן הַבְּטוּל הַנִּל יֵשׁ כְּמָה בְּחִינּוֹת, בְּאֶדָם וּבְזָמָן וּבְמָקוֹם: כִּי כָל מַה שֶׁגּוֹף הָאָדָם קוֹדֵשׁ וְטָהוֹר בְּיוֹתֵר, כֵּן יְכוּל לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלִיו יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל בְּיוֹתֵר, וְכֵן יֵשׁ זָמָן שֶׁהוּא מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְבְּחִינַת בְּטוּל הַנִּל, שֶׁהֵם כָּל הַיָּמִים טוֹבִים,

להתעלות.

להתרום.

להתחדש.

להתאחד.

קריית בני

הישיבות

אומן יצ"ו

המקום

המושלם

לבן תורה

בקיבוץ הק'

בראש השנה

ברוחניות

ובגשמיות

פריט זלזל הא

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

מהפכה מדרימה ל'אופקים'

מהפכת החבורות שהחלה לפני פחות משנה ממשיכה להכות גלים, כשכבר עכשיו זוכים מאות אברכים ובחורים להתאסף מדי שבוע בשבוע ל'חבורה' באחד מעשרות החבורות הפרוסות בכל הארץ, להתחזק יחד יראי ה' איש אל רעהו, לקבל ולשאוב יחד מהאוצרות המופלאות שהשאיר לנו רביה"ק ברכה להחיות נפשנו ולעורר לבנו לעבודתו ית'.

ההבדל בין אברך שמשותף בחבורה לאחד שלא זוכה עדיין, עצום ביותר, כפי שמעידים כל האברכים על השינוי הטובה והתועלת העצומה שמקבלים מעצם ההשתתפות בחבורה, הדיבוק ואהבת חברים יחדיו, הדיבורים שמקבלים כל אחד מחבריו, ההארה וההתעוררות שמקבלים מהדיבורים הנשמעים בחבורה מדי שבוע, כשלפעמים אפילו דיבור בודד שאברך מדבר בלי משים לב מעורר ומחדש את חבריו לעבודת ה', כל אלו חלק מקנייני הנצח שזוכים להם כל משתתפי 'חבורה' שבועית.

בפרט במתנה הנפלאה שזכינו לה, ה"ה הספרים הקדושים והעצות הנפלאות, שרביה"ק מנחיל לנו לחזק ולרום את לבנו בעבודת הבורא, להזרים לנו

טללי תחיה והתעוררות לעבודת ה', העצות והדרכים להתמודד ולהתגבר על כל מה שצריך להינצל, והדעת הבהירה בכל נפתולי החיים איך לעבוד את הבורא ית' משם ולהתקרב אליו בכל מצב ומקום שהוא, וכפי שרביה"ק בעצמו כבר צווה ויסד לדורות הבאים שאת אורו הזך והמצוחצח אין ביכולת לקבל כי אם יחד עם עוד חברים מקשיבים לעבודת ה', להחזיק עצמנו יחד עם אחים לדעה, להתחזק יחד בעבודת ה', ללבן ולברר בין החברים את דעתו הקדושה ולחזק ולעורר אחד את חברו בעבודת ה', ורק כך אפשר לקבל ולזכות לכל המתנות שהעניק הבורא ית' ברוב טובו לבני הדור האחרון, העצות והדרכים הנוראים המחיים כל נפש מישראל, מעוררים ומלבים את ליבו בתשוקה עזה לתורה תפילה ירא"ש וכו'.

בשבועות האחרונים המהפכה הגדולה גוברת והולכת כשבועות הרבה מקומות נתיידיים חבורות הן לאברכים והן לבחורים דורשי ומבקשי ה' כשהצימאון רק גוברת והולכת ובכל מקום ועיר ושכונה, מגיעים דרישות לפתוח גם שם חבורה להתחזק יחד בדרכי עבודת ה' בדרכו הבהירה של רביה"ק

כשהפעם אנו זוכים להתבשר על החבורה החדשה שהוקמה בעיר הדרומית 'אופקים', בו מתכנסים אברכים

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו צוקל"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל

ד'

יחסי ידידות עמוקה שררו בין הגה"ח רבי בן ציון אפטר זצ"ל עם גדולי דורו ביניהם מרן החזון איש, כשהחזון איש מצידו התייחס לר' בן ציון בידידות והערצה גלויה,

וכך מסופר בספר 'אנשי הצדיק' חלק ג':

"כמו כן ידידות ואהבה שררו בינו לבין החזון איש, רבי בן ציון עצמו סיפר שבכל פעם שהגיע ל'חזון איש' תמיד דיבר על כוחו וגדולתו של רבינו הקדוש ז"ל. ובכל פעם שנפגשו אמר לו ה'חזון איש' בלשונו "זאג נאך העפעס א ווארט-דיבור פון רעביין". נו, אמור עוד איזה דיבור מהרבי."

מובחרים בני עליה השואפים להתעלות מעלה מעלה במעלות התורה והיראה, לשעת התעלות והתחזקות ב'חבורה' שבועית בו מתחזקים החברים יחדיו בעבודת הבורא והעצות לזכות לכל טוב נצחי, מאוצרו הבהירה של ה'נחל הנובע', התחושות וההרגשים הנלהבים כפי שמוסרים האברכים משתתפי החבורה נעלית ביותר, כך גם דווח על התרגשות המיוחדת בקרב ציבור בני התורה בעיר עם הקמת החבורה השבועית, עקב שחבורה זו ראשונה היא בעיר אופקים, כשעד עכשיו לא היה שום חבורה או פעילות זו או אחרת, וברוך המקום שהגענו עד הלום לראות בהתחלה הטובה שבוודאי תפרח ותשגשג מעלה מעלה כשעוד ועוד אברכים מבקשי ה' יצטרפו לטעום מאור החיים.

החבורה מתקיימת כל יום שני בשעה 12:00

בביהמ"ד 'זוהר ישראל'

מספר טלפון אחראי החבורה 0548481064

ויחד עם כלל ציבור בני התורה משגרים אנו ברכותינו 'אחותינו את היי לאלפי רבבה' ונזכה כולנו יחד עם כל בית ישראל להתקרב לבורא ית' באמת ובתמים ולעבדו כרצונו ית' וטוב לנו כל הימים.

כשכאן המקום לציין ולעורר לכל אברך ובחור במקום שהוא, אל תתמהמה! אם אינך נמנה על אחד מעשרות החבורות הקיימות, כבר פנה עכשיו לאחראי להצטרף לחבורה הקיימת כבר באזורך, או להקמת חבורה באזורך, ועולמך תראה בחיך!

אחראי פרויקט החבורות ר' אהרון: 0583202299

בן תורה יקר!

הוצאות העלון גדולים מאוד, בידך ההזדמנות להיות שותף בדבר הגדול הזה להחיות עם רב, לתרומות והנצחת פרנס

פנה עכשיו לטלפון:

0533116547

ויהי חלקך בין מזכי הרבים שאין חטא בא על ידם.

זכויות העצומות של זיכוי הרבים האדיר יעמדו לזכותם של נדיבי הלב שנטלו לעצמם מקח טוב, חלק והשתתפות ברוצאות הגדולות, ה"ה

הכי מעניין. הכי מעודכן. אחי חזק!
• קו מוקד ברסלב •
02.999.3.148
שיעורים | עדכונים | ראיונות | תוכניות
077.22.787.12
151.8988.1307
4433.0613.0475

לתרומת פרנס
פנה עכשיו לטלפון:
0533116547

רבי יחיאל כרמל
לע"נ אביו הגה"ח רבי
אברהם יצחק ב"ר
ישראל יוסף כרמל זצ"ל

הגה"ח רבי מאיר
קרליבך שליט"א
לע"נ הגה"ח ר' לוי"צ
בנדר זצ"ל

להזמנת כל
ספרי רבינו במקום אחד
'דף אחד'
0765989131
במחירים זולים ומשלוח עד הבית

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס'
ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה,
לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com